

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Bundesfinanzhof ze dne 26. května 2004 ve věci Robert Hans Conijn proti Finanzamt Hamburg-Mitte-Altstadt

(Věc C-346/04)

(2004/C 251/16)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla usnesením Bundesfinanzhof ze dne 26. května 2004 ve věci Robert Hans Conijn proti Finanzamt Hamburg-Mitte-Altstadt, které došlo kanceláři Soudního dvora dne 12. srpna 2004, předložena žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Bundesfinanzhof žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následující otázce:

Odporuje článku 52 Smlouvy o založení Evropského společenství, jestliže státní příslušník jiného státu, který je v tuzemsku osobou omezeně podléhající dani, nemůže na rozdíl od osoby neomezeně podléhající dani snížit celkovou částku svých příjmů o vzniklé náklady daňového poradenství jakožto zvláštní výdaje?

Opravný prostředek podaný dne 17. srpna Gestoras Pro Amnistía, J. M. Olanem Olanem, J. Zelarainem Errastim proti usnesení vydanému dne 7. června 2004 Soudem prvního stupně Evropských společenství (druhým senátem) ve věci T-333/02, Gestoras Pro Amnistía, J. M. Olano Olano, J. Zelarain Errasti v. Rada Evropské unie, podporovaná Španělským královstvím a Spojeným královstvím

(Věc C-354/04 P)

(2004/C 251/17)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byl předložen dne 17. srpna 2004 opravný prostředek podaný Gestoras Pro Amnistía, J. M. Olanem Olanem, J. Zelarainem Errastim, zastoupenými D. Rougetem, advokátem, proti usnesení vydanému dne 7. června 2004 Soudem prvního stupně Evropských společenství (druhým senátem) ve věci T-333/02, Gestoras Pro Amnistía, J.M. Olano Olano, J. Zelarain Errasti v. Rada Evropské unie, podporovaná Španělským královstvím a Spojeným královstvím.

Účastník řízení podávající opravný prostředek navrhuje, aby Soudní dvůr:

1. prohlásil tento opravný prostředek za opodstatněný a zrušil napadené usnesení,
2. vydal sám na základě článku 61 Protokolu o statutu Soudního dvora konečné rozhodnutí v této věci a vyhověl návrhům učiněným žalobci v první instanci, to jest, pro

připomenutí, aby uložil Radě povinnost zaplatit sdružení GESTORAS PRO AMNISTIA náhradu škody ve výši 1 000 000 eur a dvěma žalobcům Juanovi Mari Olanovi Olanovi a Julenovi Zelarainovi Errastiovi náhradu škody ve výši 100 000 eur pro každého z nich. Tyto částky jsou od data rozsudku Soudního dvora do skutečného zaplacení úročeny úrokem z prodlení ve výši 4,5 % ročně. Rada ponese své náklady, jakož i náklady vzniklé žalobcům.

Důvody a hlavní argumenty:

Soudy Společenství jsou příslušné k projednávání návrhu na náhradu újmy způsobené zapsáním sdružení podávajícího opravný prostředek na seznam osob, skupin a subjektů sestavený na základě předpisů o boji proti terorismu.

Právní základ této příslušnosti je v projednávané věci založen na prohlášení Rady ze dne 18. prosince 2001, osmém bodu odůvodnění rozhodnutí Rady 2003/48/SVV⁽¹⁾ a článku 6 Smlouvy o EU. Při přijímání společného postoje 2001/931/SZBP⁽²⁾ Rada dne 18. prosince 2001 prohlásila, že „jakýkoli omyl, pokud jde o osoby, skupiny nebo subjekty, na něž se společný postoj vztahuje, zakládá poškozenému právo domáhat se náhrady škody soudní cestou“. (neoficiální překlad) Mimo to právo na účinnou soudní ochranu proti poškozujícím aktům orgánů je součástí základů Evropské unie, a proto je třeba vykládat ustanovení, která upravují toto právo, extenzivně tak, aby byly splněny požadavky článků 1, 6 odst. 1 a článku 13 EÚLP, jež je třeba použít v projednávané věci.

Co se týče existence újmy, zápis sdružení podávajícího opravný prostředek na sporný seznam působí zvláště závažnou újmu jeho dobré pověsti a jeho svobodě slova v tom, že znamená obvinění, že se jedná o teroristickou organizaci. Stejně tak jeho začlenění na seznam působí újmu dobré pověsti, svobodě slova, svobodě sdružování a soukromí dvou dalších účastníků, kteří podali opravný prostředek, jež jsou mluvčími sdružení. Co se týče příčinné souvislosti mezi jednáním Rady a utrpěnou újmu, dopady na dobrou pověst jsou nevyhnutelným a okamžitým důsledkem zápisu na seznam.

Konečně, Rada podvodně využila rozdělení činnosti Evropské unie do tří pilířů. Při svém výběru právního základu byla Rada totiž vedena účelovou snahou spočívající v obejití kontroly Parlamentu, Veřejného ochránce práv a Soudního dvora, čímž by bylo dotčeným osobám upřeno právo na účinnou soudní ochranu a zvláště pak právo podat žalobu na náhradu utrpěné škody. Toto jednání zakládá zneužití řízení.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Rady 2003/48/SVV ze dne 19. prosince 2002 o uplatnění zvláštních opatření v oblasti policejní a soudní spolupráce v boji proti terorismu v souladu s článkem 4 společného postoje 2001/931/SZBP (Úř. věst. L 16, 22.1.2003, s. 68).

⁽²⁾ Společný postoj Rady ze dne 27. prosince 2001 o uplatnění zvláštních opatření k boji proti terorismu (Úř. věst. L 344, 28.12.2001, s. 93).